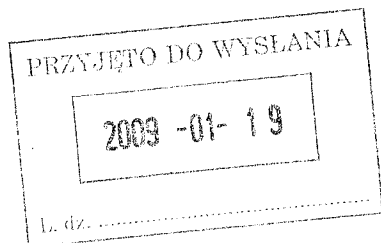

**PREZYDENT
MIASTA STOŁECZNEGO
WARSZAWY**

BPE-2-OP/31100/ /MG/09

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 216 oraz art. 14b i 14c § 1 w związku z art. 14j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (j.t. Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 z późn. zm.)

w związku

w związku z wnioskiem z dnia 27 listopada 2008 r. (data wpływu) o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego

postanawiam

uznać, iż w odniesieniu do stanu faktycznego przedstawionego we wniosku, stanowisko
jest właściwe
w obowiązującym stanie prawnym w roku 2009.

UZASADNIENIE

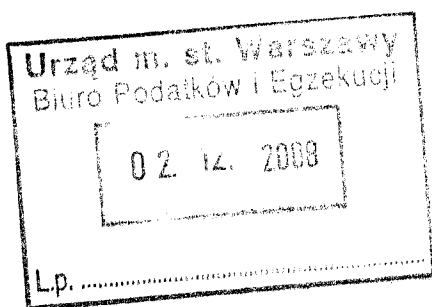
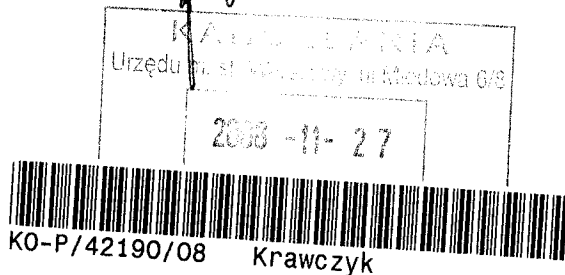
Na podstawie art. 14c § 1 ustawy Ordynacja podatkowa odstępuje się od uzasadnienia prawnego z uwagi na fakt, iż stanowisko wnioskodawcy jest prawidłowe w pełnym zakresie.

POUCZENIE

Zgodnie z art. 14c § 3 ustawy Ordynacja podatkowa strona ma prawo wniesienia skargi do sądu administracyjnego. Zgodnie z art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.), jeśli ustawa nie przewiduje środków zaskarżenia w sprawie będącej przedmiotem skargi, skargę na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie można wnieść po uprzednim wezwaniu na piśmie właściwego organu - w terminie czternastu dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu aktu lub podjęciu innej czynności - do usunięcia naruszenia prawa. W myśl art. 53 § 2 ww. ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, skargę wnosi się w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia wezwania o usunięcie naruszenia prawa.

Wnioskodawca:

Warszawa, 20 listopada 2008r.

Sz. P. Prezydent m. st. Warszawy

Hanna Gronkiewicz- Waltz

Pl. Bankowy 3/5 pok. 129

00-950 Warszawa

Wniosek o wydanie interpretacji podatkowej

Na podstawie art. 14j w zw. z art. 2 § 1 pkt. 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. nr 8, poz. 60) zwracamy się z wnioskiem o udzielenie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu stosowania prawa podatkowego w naszej sprawie.

Stan faktyczny sprawy:

..., w której współnikami komplementariuszami są radcowie prawni, m. in. reprezentuje swoich mocodawców w postępowaniach sądowych na podstawie udzielanych tym radcom prawnym pełnomocnictw. Następnie radcowie prawni oraz współpracujący z nimi adwokat upoważniają aplikantów radcowskich i adwokackiego do zastępowania radców prawnych lub adwokatów na rozprawach sądowych na podstawie udzielanych im upoważnień do reprezentowania.

Pytanie:

Czy udzielane aplikantom przez radców prawnych i adwokatów upoważnienia do występowania na rozprawach sądowych podlegają obowiązkowej opłacie skarbowej?

Stanowisko w sprawie wnioskodawcy:

W myśl przepisów art. 1 pkt. 1 ppkt. 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2006 r. nr 225, poz. 1635 ze zm.) opłacie skarbowej podlega złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii- w sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym. Zgodnie z zapisem ustawy pełnomocnik lub jego substytut (radca prawny lub adwokat) składają wraz z odpisami pełnomocnictw w prowadzonych przez nich postępowaniach sądowych dowód uiszczenia opłaty skarbowej na rachunek właściwego z uwagi na umiejscowienie sądu Urzędu Dzielnicy m. st. Warszawy. W przypadku zaistnienia takiej konieczności, radca prawny lub adwokat kierują aplikanta radcowskiego lub adwokackiego na podstawie upoważnienia do stawiennictwa na rozprawie sądowej. Upoważnienia wystawiane są na podstawie zapisów ustawy z dnia 06 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. Z 2002 r., nr 123, poz. 1059 ze zm.), tj. art. 35 (1) pkt. 1 i 2 oraz art. 77 pkt. 1 i 2 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (Dz. U. Z 2002 r., nr 123, poz. 1058), zgodnie z którymi aplikant może zastępować radcę prawnego/ adwokata i to tylko przed określonymi sądami czy też organami.

Zdaniem wnioskodawcy z treści art. 1 pkt. 1 ppkt. 2 ustawy o opłacie skarbowej wynika wprost, iż opłacie podlega jedynie pełnomocnictwo lub prokura w postępowaniu sądowym. Upoważnienie dla aplikanta nie ma charakteru dalszego pełnomocnictwa, podobnego do udzielenia substytucji innemu radcy prawnemu lub adwokatowi, których zakres działania jest w takim przypadku analogiczny do zakresu działania pełnomocnika.

Dla przykładu można wskazać uchwałę z dnia 28 czerwca 2006 r. (III Czp 27/06), w której Sąd Najwyższy jednoznacznie rozstrzygnął, że aplikant adwokacki zastępując adwokata nie działa jako dalszy pełnomocnik. Art. 91 pkt. 3 Kodeksu postępowania cywilnego przewidujący, że pełnomocnictwo procesowe obejmuje z samego prawa umocowanie do udzielenia dalszego pełnomocnictwa procesowego adwokatowi lub radcy prawnemu należy interpretować w świetle art. 87 kpc, to znaczy, że dalsze pełnomocnictwo może być udzielone wyłącznie osobie wskazanej w tym ostatnim artykule. Dodatkowo Sąd Najwyższy zwrócił uwagę, że inny jest cel obu instytucji: dalsze pełnomocnictwo zapewnia większą sprawność działania pełnomocnika (pełnomocników), natomiast zastępstwo powierzane aplikantom, najczęściej przez patrona, jest instytucją o charakterze czysto korporacyjnym, mające na celu przede wszystkim funkcje edukacyjne, polegające na kształceniu i doskonaleniu zawodowym.

A zatem, zdaniem pytającego, skoro aplikant występujący w sądzie na podstawie upoważnienia nie jest pełnomocnikiem, brak jest podstaw do stosowania opłaty skarbowej w przypadku wystawienia przez radcę prawnego/adwokata upoważnienia dla aplikanta radcowskiego/adwokackiego.

W sprawie opisanej powyżej nie toczy się postępowanie podatkowe, kontrola podatkowa oraz postępowanie przed sądem administracyjnym.

Komplementariusz

Komplementariusz *

Załączniki:

- 1) Odpis z KRS wnioskodawcy
- 2) Dowód uiszczenia opłaty skarbowej od wniosku w kwocie 40 zł.